

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Հալածված սեր

Տխո՛ւր ես, ա՛յ սեր, երբ անհամարձակ
Դու դողդողում ես սիրող սրտերում,
Որպես փոթորկից հալածված թռչնակ,
Որ կուչ է գալիս դալար թփերում:

Եվ որքա՛ն ծանր է գապել արտասուք,
Երբ մարդ տանջվում է՝ թաքուն սիրելով,
Օ՛, ինչո՞ւ, հոգյա՛կ, բախտը չարաշուք
Կապեց մեր սրտերն այդ տխուր սիրով...

Սրտամաշ մի վիշտ, ծանր քարի պես,
Ճնշում է հոգիս, նագելի՛ ընկեր,
Երբ մտածում եմ, որ այդ սերը մեզ
Ավա՛ղ, չի՛ բերիլ լուսագարդ օրեր...

Սիրել ու տանջվել՝ կյանքում հալածված -
Ահա՛ երկուսիս սև ճակատագիր.
Բայց ես կըրտանջվեմ... ես շա՛տ եմ տանջված...
Երանի՛ միայն դու չտանջվեիր...